

[Landbrugsministeren.]

Jeg skal anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om statens overtagelse af visse udgifter ved offentlig kontrol i forbindelse med udførsel af landbrugsprodukter.*

Forslaget må ses som et led i bestræbelserne for at lette landbrugseksporten. Forholdet er det, at en række landbrugsprodukter for at kunne komme ind i køberlandene skal være ledsaget af certifikater udstedt af offentlig myndighed, som giver sikkerhed for, at varen sundhedsmæssigt er i orden. På nogle områder er der tillige tale om kvalitetskontrol, som skal sikre, at eksportvarens kvalitet er sådan, at varen har mulighed for at klare sig i konkurrencen og ikke skader andre danske eksportvarers renommé. De offentlige kontrolmyndigheder skal altså fremtidig kunne yde denne bistand som en service for eksporten på dette område. Hvis private instanser medvirker, overtager statskassen derimod ikke disses udgifter herved.

Med hensyn til forslagens økonomiske rækkevidde er det i bemærkningerne til forslaget oplyst, at veterinærkontrollen samt statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m. og statens plantetilsyn må skønnes at få ca. 16 mill. kr. ind i årlig afgift til betaling af kontroludgifter.

Foruden udgifterne ved disse institutioners kontrolarbejde kan der inden for de af de pågældende love omfattede varegrupper blive tale om beløb på andre områder, men dette vil bero på den fremtidige udvikling, der i vidt omfang bestemmes af køberlandenes krav til de varer, der indføres i disse lande.

I visse tilfælde giver eksportkontrollen en særlig adgang til forhandling af den godkendte vare overalt her i landet. Da det imidlertid ikke altid er muligt på kontroltidspunktet at afgøre, om det pågældende vareparti eksporteres eller sælges på hjem-

memarkedet, vil det i sådanne tilfælde være vanskeligt at trække en skarp grænse. Det vil derfor ikke helt kunne undgås, at en kontroludgift, der fremtidig afholdes af statskassen, også betyder en lettelse for varer, der sælges på hjemmemarkedet.

Forslaget er udformet som en bemyndigelse for landbrugsministeren til efter indstilling fra Landbrugsrådet, landbo- og husmandsforeningerne samt vedkommende brancheorganisation at bestemme, at staten overtager kontroludgifterne i et nærmere fastsat omfang.

Man må regne med, at der for hvert enkelt område vil blive forhandlet mellem landbrugsministeriet og erhvervene, inden den endelige beslutning tages; og selv om staten overtager udgifterne for et kontrolområde, vil det også fremtidig blive sådan, at der ganske på samme måde som hidtil vil blive forhandlet med vedkommende branche om kontrollens tilrettelæggelse og udøvelse i praksis.

Når denne fremgangsmåde er valgt, skyldes det bl. a. også, at det på forhånd må findes naturligt, at udgifterne i visse tilfælde ikke betales af statskassen. Jeg kan som et eksempel herpå nævne, at en virksomhed, der i dag ikke er i stand til at betale de ret store kontrolomkostninger, vil kunne være interesseret i eksportautorisation, når kontrollen bliver gratis. Men både af kontrolmæssige og af økonomiske grunde vil det ikke være rimeligt at autorisere virksomheder, hvis omsætning under normale forhold ikke betinger autorisationen. Her må der sættes en regulerende bremse på, og jeg kunne tænke mig den løsning, at man lader nyautoriserede virksomheder selv betale kontroludgifterne i de første år, så at de derigennem dokumenterer deres berettigelse som eksportvirksomheder.

På enkelte af de områder, der omfattes af lovforslaget, er opkrævede afgifter og i visse tilfælde også bøde- og konfiskationsbeløb indgået i en fond, hvoraf udgifterne ved eksportkontrollen er afholdt. På disse om-